

trøndelag teater 6768

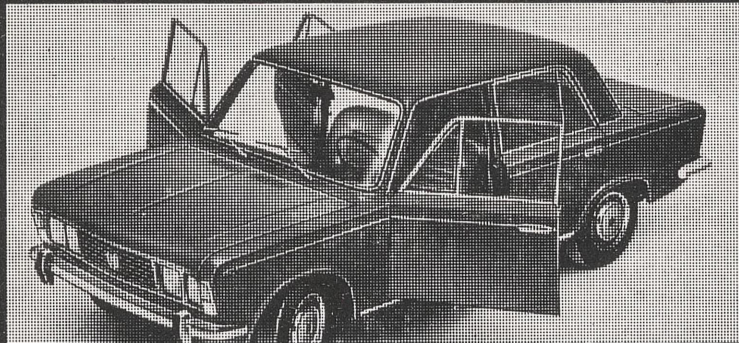
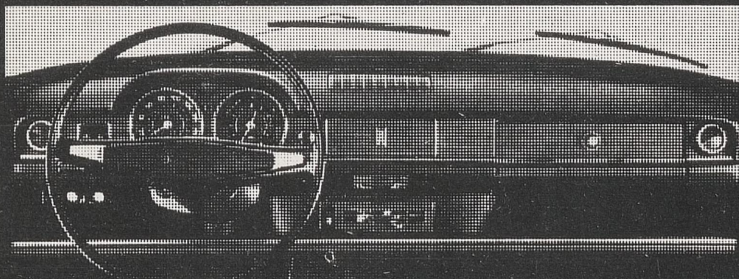
Ted Willis:

SØNDAGSNUSTRUEN

FIAT 125

Et teknisk vidunder – En helt ny form for komfort

100 HK temperamentsfull motor: 0—80 km/t på ca. 8 sek. 2 overliggende knastaksler. Dobbel forgasser. Lavt bensinforbruk — 0,9 l pr. mil. Servoforsterkede skivebremses på alle 4 hjul. Gulvgear med 4-trinns fullsynkronisert gearkasse. Meget godt varmeapparat og defrosteranlegg med vekselstrømdynamo. Termostatstyrt kjølevifte. 12 volts elektrisk anlegg. Gjennomført tektylbehandling etter ML-metoden. Sikkerhetskarosseri. Elegant polstret interiør. 1 års garanti eller inntil kjørte 15 000 km.

Les testen: **Norsk presse prøvekjører FIAT 125**

Importør: **A/S DIESELKRAFT**

SE DEN HOS DERES FIAT-FORHANLER

A/S AUTOKOMPANIET, Trondheim. JOHN SVINSÅS, Løkken.

BRØDR. SVARVA, Steinkjer. BRØDR. SVARVA A/S, Namsos.

GRONG BILSERVICE, Grong. BRØDR. ARNSTAD, Skogn.

Eller nærmeste FIAT-forhandler.

FIAT – frem for alt!

F	L
5	6
12	13
19	20
26	27

UKE NR.	MAY			
	S	M	T	O
18				1
19	5	6	7	8
20	12	13	14	15
21	19	20	21	22
22	26	27	28	29

Nasionalbiblioteket
Depotbiblioteket

F	L
5	6
12	13
19	20
26	27

UKE NR.	AUGUS			
	S	M	T	O
31				
32	4	5	6	7
33	11	12	13	14
34	18	19	20	21
35	25	26	27	28

F	L

UKE NR.	NOVEMB			
	S	M	T	O

Grete Nordrå.

Amy Preston, hovedpersonen i mitt stykke, fremtrådte for første gang offentlig i 1954 foran omtrent 10.000.000 TV-tittere. Siden den gang har hun reist jorden rundt på scenen og på film, talt mange språk og skaffet seg mange venner.

Hvordan kom da Amy til i sin første skikkelse? Det skjedde da jeg holdt på med en TV-serie om ekteskapsproblemer. Et av de mange tilfeller jeg møtte i skilsmisedomstolen var et ekteskap som hadde sprukket etter mange, mange år. Jeg kunne ikke fri meg fra uttrykket i kvinnens ansikt, et uttrykk av overraskelse og manglende evne til å fatte. Hun kunne ikke forstå hva ond hun hadde gjort sin mann. Og enda kunne selv den mest tilfeldige iakttager se at hun hadde sett sine beste dager både følelsemessig og fysisk.

Det synes meg nå som om Amy Preston fødtes i denne plagede kvinnens ansiktsuttrykk.

På den tiden var jeg mest kjent som TV-forfatter. Det var derfor naturlig for meg at Amy skulle bli virkelighet i et TV-stykke. Resultatet ble til min overraskelse en stor suksess. Da «Woman in a Dressing Gown» som jeg kalte stykket, ble spilt, besluttet de engelske kritikerne for første gang å ta et TV-drama på alvor. Stykket er blitt noe av en klassiker, og det er utvilsomt blitt imitert mange ganger.

Senere nådde Amy et ennå større publikum da TV-stykket ble filmet i 1958. Yvonne Mitchell som spilte Amy, fikk prisen som beste skuespillerinne ved Berlin-festivalen for den rollen.

Jeg trodde faktisk at Amy dermed hadde nådd slutten på sin bane, da et par av mine teatervenner overtalte meg til å tenke på en sceneversjon.

Visste De at...

BOSCH startere - dynamoer og fordelere vil De finne i over 60 % av alle biler.

Depot og servicesenter for det nordlige Norge.

Vårt effektive verksted med spesialutstyr og stort delelager, yder rask og god service på Deres bil..

KLEVELANDS DIESELSERVICE A-S

LADEVEIEN 18 TRONDHEIM

TELEFON * 28 106

Vi har også spesialverksted for Blaupunkt bilradioer.

Ennå en gang kom Amy til live for meg. På mange måter var dette for meg personlig den mest hedrende i alle hennes karrières faser, spesielt da jeg reiste til Melbourne i Australia for å være med på urpremièren der. Googie Withers, en skuespillerinne jeg lenge hadde beundret, ga Amy en ny dimensjon og sympati, noe som så vidt jeg kan forstå rettferdiggjorde den lange og krokete vei temaet hadde gått innen det fikk sin plass på scenen.

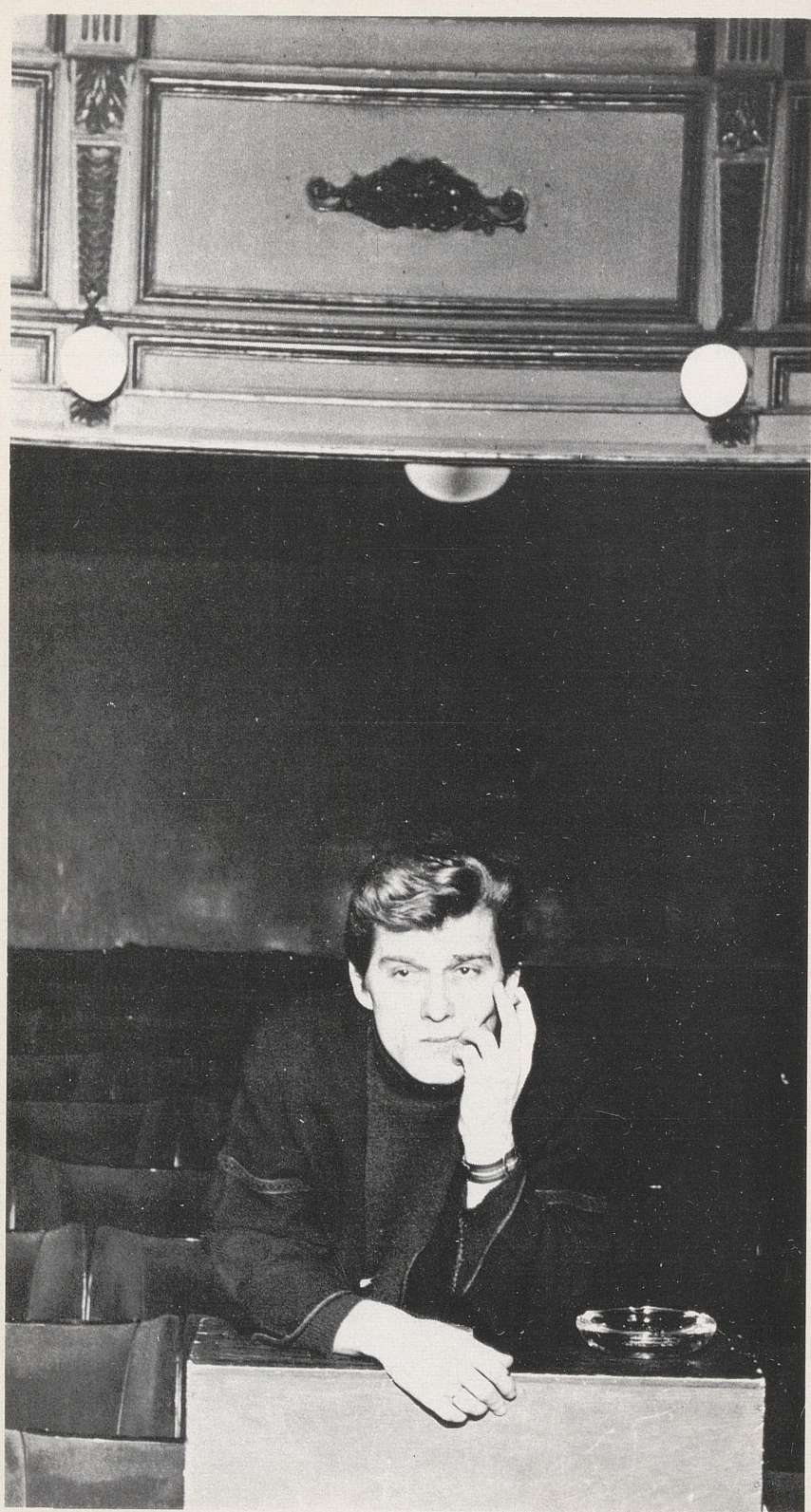
Zed Willis

Februar 1963

Googie Withers som Amy ved førsteoppførelsen i Melbourne.

Ole Jørgen Nilsen

Prat med en bortdragende skuespiller/
instruktør.

Ole Jørgen Nilsen setter opp et stykke av Ted Willis igjen.

- Hvorfor det?

- Det at jeg i forrige sesong satte opp «Hetebølge» og nå setter opp «Søndagshustruen», begge av Willis, har ikke egentlig noe å gjøre med en spesiell kjærlighet til denne forfatter. Men det er et morsomt stoff å jobbe med, fordi jeg synes det peker frem mot mer «moderne» naturalistisk teater, som opptar meg sterkt.

- Såsom?

- Såsom Pinter og . . . ja, som Pinter.

Ellers ser jeg «Søndagshustruen» som en stor utfordring når det gjelder å få et levende teaterstykke ut av et stoff som opprinnelig var et filmmanuskript. Det gjelder her først og fremst å skape et **miljø**, det miljøet som er dette hjemmet. Og dette må være **ekte**. Hvis miljøet er ekte, tror jeg de andre tingene også vil komme. Det er denne slags skuespill som har størst konkurranse fra filmen. Derfor representerer de en stor utfordring. De tåler ikke pappneser.

- Tidligere i denne sesongen har du spilt Ejler Løvborg i «Hedda Gabler», Harold Gorringer i «Black Comedy» og Mercutio i «Romeo og Julie». Nå setter du selv opp et stykke. Har du tenkt å bestemme deg for hva du vil velge?

- Nei. For jeg vet ikke hva jeg vil velge. Det betyr så mye for meg som skuespiller å kunne jobbe som instruktør og omvendt, at jeg håper det ene ikke skal måtte utelukke det andre. Man lærer endel ved å kunne sitte i salen og se sine egne feil - eller sine egne gode ting - forstørret opp av 7 mennesker på scenen.

- Du har vært her ved Trøndelag Teater i 7 år, og nå drar du til Oslo fra og med neste sesong. Du har vel i likhet med de fleste andre unge skuespillere måttet spille

- nokså mange gamle menn i denne tiden?
- En tid gjorde jeg ikke annet. Det startet med gamle menn. Det er visst først når man selv begynner å bli gammel at man i heldigste fall får anledning til å spille unge menn. Jeg tror jeg ventet så lenge som til i fjor innen jeg fikk spille et virkelig ungt menneske: Artur i «Tango».
  - Men det har vel ikke vært helt bortkastede gamle menn du har gjort?
  - Nei. Man lærer av dem òg. De 7 årene har vært fine, på så mange måter. Jeg har fått sjanser ved å være her som jeg aldri ville få ved et av de større teatrene i Oslo, for eksempel. Mange unge nyutdannede skuespillere er så redd for å reise bort fra hovedstadsscenene en stund. Det er så om å gjøre å bli kjent **fort**. Jeg har mye til overs for engelskmennenes system med «repertory theatres» hvor man kan lære seg hva det hele dreier seg om, innen man våger seg ut på de virkelig store scenene i London. Jeg er glad for årene her i Trondheim.
  - Innimellom har du jo reist endel. Det går rykter om at du har vært stamgjest i Øst-Berlin og i Theater am Schiffbauerdamm . . .
  - Jeg traff jo aldri Brecht selv, men har vandret endel i hans fotspor . . . Det er blitt 4–5 besøk ved Berliner-Ensemblet, og slikt stimulerer. Men det er visst ikke moderne nok å være tilhenger av denne teaterformen lenger . . .
  - Men du er da Brecht-frelst? I hvert fall sies dette i teaterverdenen.
  - Ja, jo. Berliner-Ensemblet og Brecht-teatret i Øst-Berlin er et slags Moderna Muséet. På samme tid museum og levende teater. Det siste viser de ikke minst når de tar opp moderne stykker, slik som «Oppenheimer-saken» og skuespill av Peter Weiss. Vi har mye å lære av øst-berlinernes metoder og deres perfeksjonisme.
  - Så har du vel selv lyst til å gjøre Brecht?
  - Spille, ja. Sette opp, nei. Jeg ville ikke vite hva jeg skulle gjøre med stykkene hans. Det er vanskelig når man har sett mange Brecht-oppsetninger ikke å levere ennå en kopi. Og da er det ikke så morsomt.
  - Men noen bør vel snart gjøre Brecht her til lands?
  - Ja. Vi har i grunnen hoppet over utviklingen. Her i Norge har vi aldri helt tatt stilling til hva Brecht representerer. Det virker som vi av redsel for ikke å være helt

up to date har hoppet over en vesentlig del av teaterutviklingen. Det samme gjelder jo en mann som Beckett, for eksempel. Vi bare hopper rett på Dario Fo uten å se at han representerer en reaksjon mot noe annet i teatret, noe vi aldri har tatt stilling til. Men Peter Palitzsch' Brecht-oppsetninger på Det Norske Teatret var hederlige unntak. De fylte et stort hull i det vi i Norge vet om teater.

- Instruktørene våre . . . ?

- Det begynner å hjelpe. De såkalte «unge» får etter hvert slippe til. Det er bare det at våre unge instruktører er omkring 30 år, mens de for å være unge for eksempel i Sverige må være 10 år yngre. Vi har lenge manglet en hel generasjon instruktører fordi yngre folk ikke har fått slippe til. Jeg håper vi ikke begår den samme feilen en gang til ved å tro at alt er såre godt fordi vi nå har endel instruktører på omkring 30, mens de helt unge ennå må vente.

Når det gjelder instruktørutdannelsen, som det snakkes så mye om, er det det samme for meg hvor folk kommer fra eller hvilken utdanning de har, bare det er talent som vil noe. Jeg synes Trøndelag Teater under Pierstorff har ført an når det gjelder å slippe unge mennesker til.

- Kommer du tilbake hit?

- Det har jeg god lyst til, hvis det byr seg en anledning. (Fortsettelse følger: følg med, følg med!)

Ellers synes jeg at vi her på Trøndelag Teater burde gå over til i stedet for å ta applaus å la en av skuespillerne komme frem etter hver forestilling og si: «Forøvrig er det min mening at vi nu bør få et nytt teater.»

Nå som før
like aktuelt og populært

Hvor man går inn
når man går ut

Velkommen!

The logo for Bristol Hotel Restaurant features the word "Bristol" in a large, elegant, black script font. A five-pointed star is positioned above the letter "i". Below "Bristol", the words "HOTELL" and "RESTAURANT" are written in a smaller, bold, black, sans-serif, all-caps font, separated by a thin horizontal line.

Fra forestillingen:

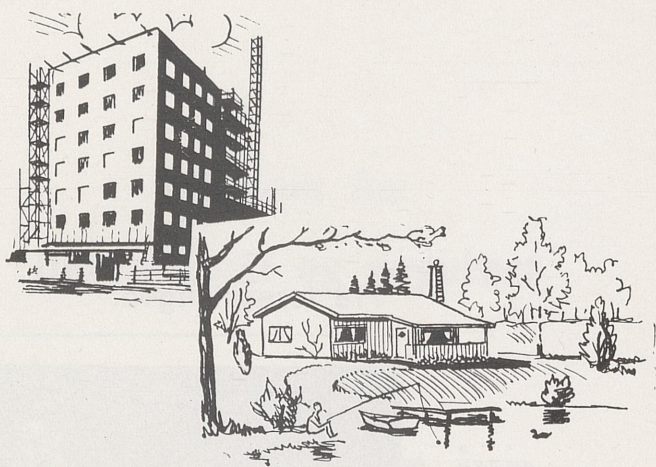

Grete Nordrå og
Thor Hjorth-Jenssen.

Thor Hjort-Jenssen
og Ulf Borge.

BYGGEVARER
STÅL
ANLEGGSMASKINER

GUSTAF

ASPELIN **AS**

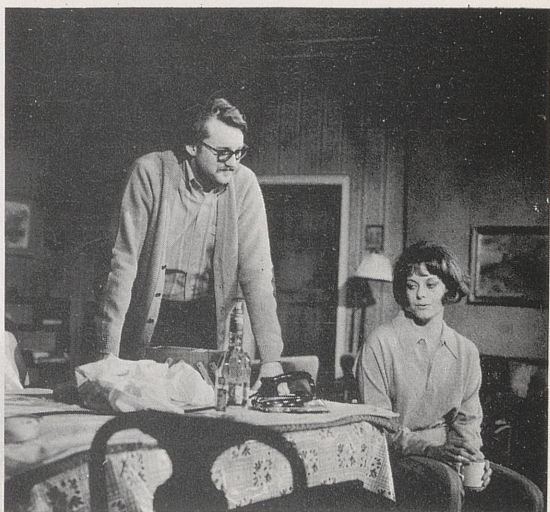
TRONDHEIM

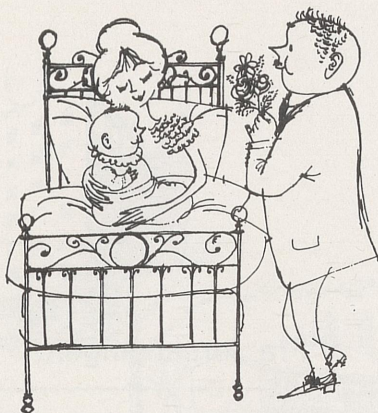
Fra forestillingen:

Karen Randers-Pehrson og
Mona Jacobsen.

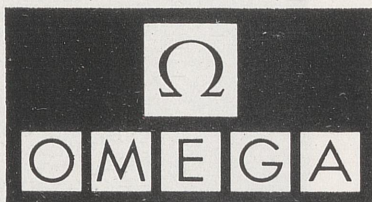

Bernhard Ramstad og
Ragnhild Hiorthøy.

folk forlanger bevis . . . . troverdig bevis

Vårt tips:

Erlandsen
URMAKER

Etablert 1896

OLAV TRYGGVASONS GATE 6

Fra forestillingen:

Grete Nordrå.

Karen Randers-Pehrson,
Mona Jacobsen og
Ole Jørgen Nilsen.

Teatersentralen i Trondheim

er en åpen frittstående publikumsorganisasjon som har til formål å aktivisere teater- og konsertinteresserte i Trondheim og nærmeste distrikt.

Hvem

KAN BLI MEDLEM I TEATERSENTRALEN?

Samtlige bedrifter og organisasjoner i Trondheim og omegn kan tilslutte seg Teatersentralen.

Hva

OPPNÅR EN VED Å VÆRE MEDLEM?

Samtlige ansatte i bedrifter og medlemmer i organisasjoner som er tilsluttet sentralen får kjøpe billetter til Teatersentralens forestillingsdager til sterkt reduserte priser.

Hvor

KAN EN HENVENDE SEG FOR NÆRMERE OPPLYSNINGER?

Teatersentralen har kontor i Folkets Hus, 5. etg. Trondheim, telefon 28 0 50.

Har vi råd til teater?

De stadig økende utgifter til teaterdrift er en tilbakevendende bekymring for teaterstyrer, politikere, myndigheter og den enkelte skattebetaler. Her forklarer teatersjef Pierstorff teatrets stilling innen en økonomi av vår type og reiser på dette grunnlag spørsmålet om vi på lengre sikt overhodet har råd til teater i vårt samfund.

Å spørre om vi har råd til teater, er å reise et spørsmål som det er prinsipielt umulig å besvare. For selve det produktet teatret frembringer - ikke forestillingen, men publikums opplevelse av forestillingen - er noe som vanskelig lar seg måle eller fastlegge. Riktignok forsøker vi jo på sett og vis å gjøre det i og med at vi fastsetter billettpriser: Mer enn 16 eller 18 kroner regner vi ikke med at den vanlige publikumer synes teateropplevelsen er verd med det nåværende prisnivå - ikke når han kan få en kinobillett for ca. en fjerdedel.

Noen vil kanskje spørre: Men skal da ikke publikum betale det teatret koster? - Nei, det har den vanlige teatergjenger ikke råd til. Skulle vi la billettprisene betale teatrets drift, måtte vi tre- eller firedoble dem, hvilket selvfølgelig ville føre til en katastrofal nedgang i besøket. For selv om vi synes godt om oss selv, mener vi ikke at folk skal betale over seksti kroner for å komme og se på det vi gjør.

Til gjengjeld er altså alle skattebetalerne, enten de er glad i teater eller ikke, med på å betale mellom to tredjedeler og tre fjerdedeler av billetten. Trøndelag Teater, som i 1967 var det statsstøttede teater der best dekket sine utgifter, hadde en selvdekningsprosent på 27. Gjennomsnittlig egendekning av utgiftene for de fem statsstøttede teatre var litt over 25 %. Dette tallet er synkende. For perioden 1961-66 var det 32.4 %. Hvordan vil utviklingen gå videre?

Det er vanskelig å gi de eksakte tall, men vi kan med sikkerhet gå ut fra at teatrene neppe vil kunne dekke en fjerdedel av sine egne utgifter inneværende år, og i kommende år vil egendekningsprosenten synke ytterligere. Det er en utvikling som ikke kan vendes.

Hvordan kan vi vite det så sikkert?

For det første er det en klar historisk utvikling felles for alle siviliserte land. I England, hvor man har regnskaper for Drury Lane og Covent Garden-teatrene så langt tilbake som til perioden 1740-75, har man sammenlignet omkostningene ved teaterdrift med den alminnelige prisutvikling. Og for perioden 1773-1964 har økonomene funnet ut at mens den alminnelige prisstigning har ligget på gjennomsnittlig 0.9 % pr. år, har omkostningene ved teaterdrift øket 1.4 % pr. år. Det vil altså si at omkostningene ved teaterdrift stiger 60 % raskere enn prisnivået forøvrig.

Hva kommer så det av?

Det kommer av at den økonomiske ekspansjon innen den vestlige sivilisasjonen har bygget på en produksjonsøkning pr. arbeidsenhet som ikke er

SØNDAGSI

Oversatt av Ellen Isefiær.

Regi : Ole Jørgen Nilsen
Dekor : Anders Krigsvoll
Kostymer : Teatrets systue
Suffli : Esther Hagemann
Lys : Oscar Ottesen
Lysmester : Roald Ottesen
Inspisient : Bernhard Ramstad
Maskinmester : Audun Solbu

PAUSE etter 1. akt

Teaterforlag : Folmer Hansen, København

HUSTRUEN

Amy Preston	:	Grete Nordrå
Jim Preston	:	Thor Hjorth-Jenssen
Brian Preston, deres sønn	:	Ulf Borge
Georgie Barlow	:	Mona Jacobsen
Hilda	:	Ragnhild Hiorthøy
Willie	:	Bernhard Ramstad
Barney	:	Karen Randers-Pehrson

Norgespremière 4. april 1968

mulig i teatret (eller innen musikken og dansen). Når det f. eks. gjelder fremstilling av sko, er det mulig i dag å fremstille mange hundre ganger så mange sko pr. arbeidsenhet som på Shakespeares tid. Men det tar nøyaktig like mange mennesker og like lang tid å spille «Hamlet» i dag som på Shakespeares tid.

Det som har gjort produksjonsøkningen mulig på de fleste andre områder - tekniske fremskritt, masseproduksjon, bedre utdannede arbeidere og større kapitalinvesteringer - har ingen gyldighet for de utøvende kunster som teater, musikk eller dans. Arbeidsinnsatsen der er nemlig ikke et stadium på veien mellom råmaterialet og den ferdige vare, arbeidsinnsatsen er selve varen!

Selv om man på visse punkter kan effektivisere scenemaskineriet eller teateradministrasjonen, er det ingen vei rundt denne kjensgjerning, og den betyr bare at teater kommer til å bli dyrere og dyrere så lenge fremdriftsprinsippene for økonomien forøvrig ikke har gyldighet for teatret - like lite som for konsertmusikken, operaen og balletten. En selvdekningsprosent nede på ti eller syv er sannsynlig innen overskuelig fremtid - det behøver man ikke være økonom for å se.

Har vi så råd til teater?

Man må iallfall være klar over at for hvert år kommunestyret eller Storting bevilger penger til teater, forplikter de seg til å gi enda større bevilgninger neste år, og det er jeg ikke sikker på om politikerne og velgerne er. Men det bør de vite - hva teater, og godt teater må koste og kommer å koste.

Var de det virkelig, er det ikke sikkert at teatrets fremtid var så viss. Så det vi behøver, er en generell og prinsipiell debatt om en by av Trondheims inntekter i et relativt fattig og grisgrendt land som Norge, virkelig anser det forsvarlig å holde seg med teater.

Jeg anser ingenlunde svaret for gitt. Men skulle det bli «ja», må man også ta konsekvensene av dét og ikke - som under de nåværende forhold - gå den demokratiske mellomvei mellom nesten noget og absolutt intet, hvor kunstnerne ikke bys de tekniske forutsetninger for å skape kunst, og publikum ikke tilstrekkelig komfort til å nyte den.

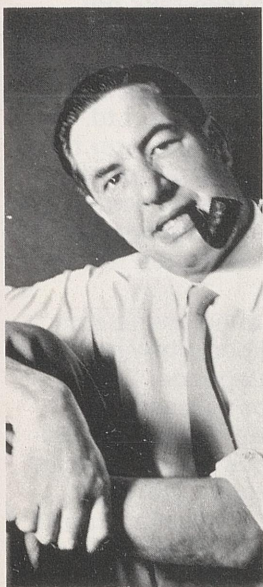
Erik Pierstorff

Materialet er hentet fra

PERFORMING ARTS: THE ECONOMIC DILEMMA, en tankevekkende studie av de amerikanske økonomer Baumol & Bowen, utgitt av Twentieth Century Fund, New York 1966. 582 sider.

Ted Willis — dramatiker i en TV-tid

Ted Willis

Ted Willis laget en gang en TV-serie - dokumentarfilm - om ekteskapsproblem. Han var i retten - blant annet. Han fikk se ansiktsuttrykket hos en av de kvinnene som nettopp var blitt fraskilt. Det glemte han ikke.

En annen gang var han på fagforeningsfest. Hedersgjesten var en av forgrunnsfigurene i den engelske arbeiderbevegelsen. Han sto der og var bred og gemyttlig og slo på rygg og la på sin folkelige måte ut om hvordan det skulle bli med de kommende lønnsforhandlingene. Et lite stykke bortenfor fikk Willis øye på kona hans. Hun var liten og forskremt og ganske bortglemt. Skilsmissekvinnen ble Amy i «Søndagshustruen» - hittil ikke spilt i Norge - og fagforeningspampen ble Jacko i «Hetebølge», en av Trøndelag Teaters største suksesser i fjor.

Arbeidsmåten er forsåvidt typisk for den nå 49 år gamle Ted Willis, typisk både fordi han driver vekselbruk mellom TV og teater, og fordi hans bakgrunn er journalistens og dokumentarfilmerens. Han laget dokumentarfilm under krigen, gikk tilbake til journalistikken etterpå, fant sin endelige form da TV kom. Han intervjuet folk, skrev og regisserte dokumentarprogram. Han ble også en av de første til å skrive originaldramatikk for TV.

Den første store suksessen ble «Søndagshustruen». Den står nå som et av de tidlige, klassiske TV-dramaene (i likhet med Reginald Rose's «12 edsvorne menn» og Paddy Chayefsky's «Marty» — også disse senere omgjort til film), og i sin skildring av et hverdagslig emne på en hverdagslig måte er også «Søndagshustruen» blitt skoledannende.

Ted Willis' store berømmelse i England er imidlertid grunnlagt på produksjonen i Ted

Willis Ltd. av «Dixon of Dock Greens». «Dixon of Dock Greens» er en TV-serie som er blitt et begrep i England etter å ha gått kontinuerlig i nærmere ti år. Dixon er en politikonstabel som vandrer rundt i sitt distrikt og kjenner alle mennesker der. Han pågriper ikke bare forbrytere og ordner opp med trafikkulykker, han er også for hånden når Mrs Smiths datter har kjærlighetssorg og når Mrs Smith har brudd på vannledningen.

Dixon rammer engelske TV-tittere én gang i uken. Til å begynne med skrev Willis denne serien selv, men da han ikke rakk det lenger, satte han bort arbeidet til en rekke underforfattere som måtte vise frem det de hadde skrevet til Willis for godkjennelse – derav firmanavnet Ted Willis Ltd. Men etterhvert rakk ikke Willis det lenger heller, så han solgte like godt hele serien. Nå er det altså helt andre mennesker som skriver den; bare i programmets fortekster blir man minnet om opphavsmannen til den opprinnelige idé.

I stedet laget Willis en annen serie som lignet på den første, og den skrev han for et konkurrerende TV-foretagende. Også denne serien ble en stor suksess . . .

Ted Willis har ikke noe imot at man forteller at han er Englands høyest betalte TV-forfatter, og han legger gjerne til:
- Jeg jobber for TV for å få anledning til å skrive ordentlig dramatikk ved siden av. Nåja - Ted Willis skulle vel saktens kunne leve av sin dramatikk også. «Hetebølge» har vært en overveldende suksess i Buenos Aires og Praha, i Dublin og Moskva, i New York, Amsterdam, Sydney, Budapest og Trondheim. Det er gitt i TV for 16 millioner tittere. Det er blitt filmet med John Mills i hovedrollen. «Søndagshustruen» har vært spilt i Australia, i Syd-Amerika, på Ny Zealand, i Vest-Tyskland og i Sverige gjentatte ganger. Det er også gitt i engelsk TV. Og det har vært filmet med Yvonne Mitchell i hovedrollen.

Efterhånden må det jo ha kastet noe av seg.

Nå sysler Ted Willis med en hel del annet og, som for eksempel fagorganisasjonene til dramatikerne og filmforfatterne. Det sies at Ted Willis var en av mennene bak Harold Wilsons kulturpolitikk, og det lyder rimelig: han har vel passet Wilson bedre enn den radikalt utfordrende Arnold

Wesker. Willis er iallefall blitt adlet for det; han er kommet i Overhuset og er litt stolt over det. Men det tar tid fra dramatikken. Sosialisten Willis går nemlig samvittighetsfullt på Overhusets møter. Han synes det forplikter å være lord.

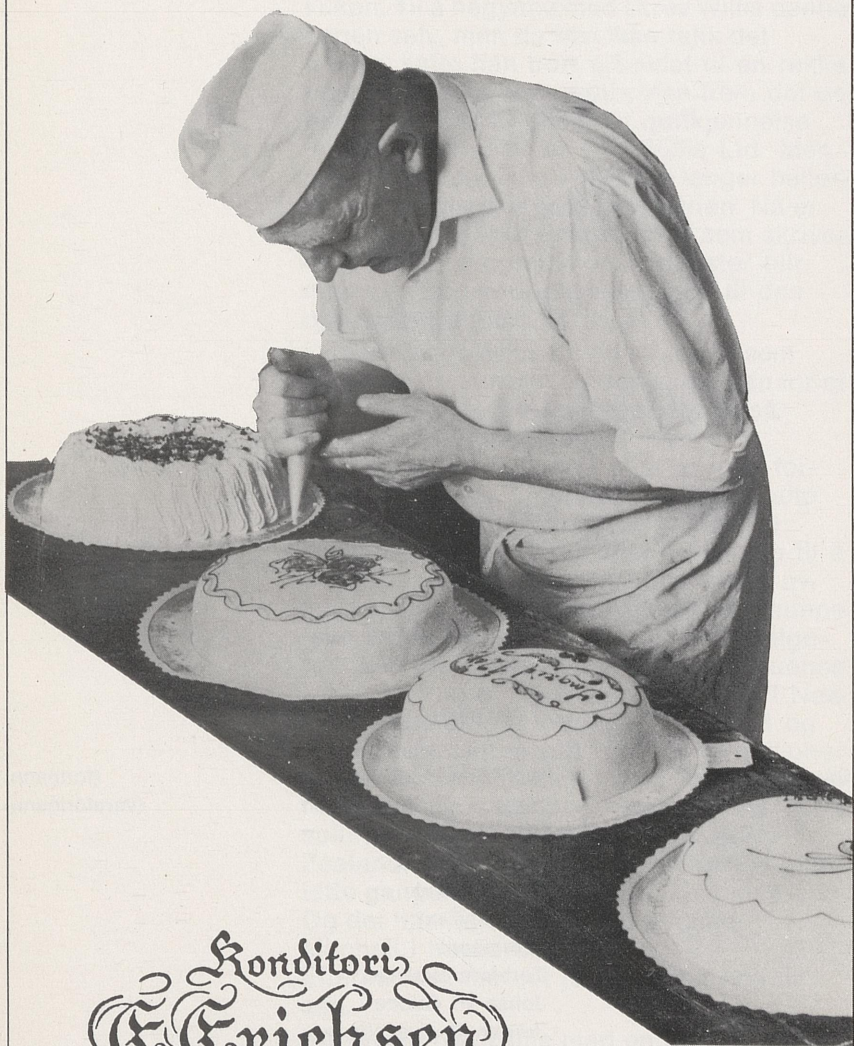
Trøndelag Teater

Styre:	Willy Svarverud	(formann)
	Haakon O. Christiansen	(varaformann)
	Ada Hestbek	
	Svend Hokstad	
	Finn Meland	
	Olaf T. Taxt	
	varamenn:	
	Torbjørn Baustad	
	Johan P. Gudde	
	Jørgen B. Lysholm	
Administrasjon:	Erik Pierstorff	(teatersjef)
	Erik Frisch	(økonomisjef)
	Knut Jensen	(produksjonsleder)
	Sven Henning	(teatersekretær)
	Eva Sköld	(kunstnerisk rådgiver)

Lyst på noe ekstra godt

Vi anbefaler nå som før:

Kaker

Konditorin
G. Erichsen

— TELEFON 20 281 —

Neste stykke:

To ess og ingen dame

Hvorfor i all verden spiller vi dette stykket? Hvorfor spiller vi ikke en operette eller en musical, slik vi pleier?

1. Det er et morsomt stykke. (Synes vi.)
2. Det er bra roller for Gunnar Simenstad og Johan Sverre, som er morsomme skuespillere. (Synes vi.)
3. Man skal ikke alltid gjøre det man pleier.
4. Stolene i salen knirker. Vi må få satt inn nye. (Synes dere.)

Hva i all verden har punkt 1 og 2 med punkt 4 å gjøre?

Jo, spiller vi en stor operette eller en musical, koster det mange penger og den må gå så lenge for å lønne seg. Men i år vil vi gjerne kunne slutte litt før, om det skulle vise seg nødvendig. Av hensyn til stolene og gulvet og andre ting vi må utbedre. Dette teatret holder jo på å ramle ned om ørene på oss. Og dere. Så le ikke for hardt! Hvem i all verden er det som har

Frank Robert og Carsten Winger i oppførelsen på Oslo Nye Teater.

Kle Dem personlig

Vårt store utvalg av stoffer vil gi Dem og Deres garderobe et særpreg.

Det koster heller ikke mere å være individualist i klesveien.

Velkommen innom til en moteprat hos stoffspesialisten.

En gros **NICOLAY KLINGE^A** En detail
KLÆDEHANDEL NORDRE GT. 21

skrevet dette stykket? Neil Simon, om det sier noeenting. Det burde det egentlig. «Plaza Suite» heter det siste stykket av ham. Det har nettopp hatt premiere på Broadway, og da lo folk og bar seg slik de bruker på stykkene hans. Som f. eks «Barbent i parken» da det gikk på Nationaltheatret, eller «To ess . . . », da det gikk på Oslo Nye Teater ifjor.

Der var de to essene, som altså egentlig er noen knekter, spilt av Frank Robert og Carsten Winger. De danner det som i den engelske originaltitelen kalles «The Odd Couple». De har brudt ut av sine respektive ekteskap og har slått sine pjalter og sine pjoltere sammen i leiligheten til den ene. De regner med at dette kommer til å bli aldeles storartet, men hva er det som skjer? Innen det vennskapelige samliv opplever de de samme fortredegheter som i det ekte-skapelige: Hvorfor i all verden kan du ikke komme tidsnok til middag? Hvorfor i all verden må du la undertøyet ditt flyte rundt i leiligheten? Hvorfor i all verden...

E. P.

HAR DE VUNNET?

Trekningsliste

Trøndelag Teater's Kunstutlodning 1967

Tor Esaisen «Mørk by»	21826
Greta Thiis «Fra Hitra»	21043
Erling Nilsen «Bromotiv I»	22080
Sigm. Schelderup Pedersen «Akvarell nr. 1 – 1959»	22125
Arne Johansen «Stilleben» olje	24723
Sissel Solem «Vinterbilde» olje	24412
Halvdan Brønne «Rødt naust» akvarell	24953

Gevinstene kan hentes på teatrets kontor

Lodd selges i garderoben.

TRØNDELAG BILDENDE KUNSTNERE

FINN DIN TYPE

Vår forretning som er medlem av Norsk Damemoteråd, kan nu tilby Dem en spesiell service og veiledning når det gjelder valg av klær.

Det er viktig å «finne sin stil» —
det er viktig å velge riktig!

Ole Dahl ^g _s

Olav Tryggvasons gt. 27 — Telefon 29 095

Vårt hemmelige teater:

«SOMMEREN»

av Romain Weingarten

Norgespremière i slutten av april. Etter «Vårt hemmelige teater»s store suksess med de to enakterne av Pinter og Ionesco i fjor har vi gjerne villet etterkomme alle de oppfordringene vi har fått om å forfølge suksessen med en ny forestilling. I april kommer vi igjen, og denne gangen kan vi by på et helaftens skuespill som vi til og med får Norgespremière på. Stykket det dreier seg om, er «Sommeren» av Romain Weingarten, et lyrisk-absurd stykke om to barn, to katter og et elskende par som vi aldri ser.

Til tross for at forfatteren er et ukjent navn i Norge, er han en moden dramatiker med en betydelig produksjon av poesi og skuespill bak seg. «Sommeren» har vakt furore overalt hvor det har vært spilt. I Paris går det nå på andre året, og det har hatt voldsom suksess både i Vest-Tyskland, Sverige og Danmark.

Etter oppførelsen i Paris skrev anmelderen i Le Figaro: «en av våre mest oppfinnsomme og samtidig mest revolusjonære unge

Fra «Sommeren».
Fra venstre: Ulf Borge,
Lasse Bartnes, Birgitta
Edberg og Leif Jacobsen.

dramatikere . . . Det var en kveld med virkelig t e a t e r, slik man sjelden opplever det, og jeg er ennå henført ved tanken på denne kvelden».

De svenske anmelderne var ikke mindre begeistret: Sveriges Radio kalte stykket «et lite poetisk mesterverk».

Etter den danske premièren i Ålborg nylig skrev Berlingske Tidende:

« . . . Weingartens talent, nemlig at anslå stemninger, som forplanter sig fra scene til sal og får oss til at svinge med og digte med, så dette lille skuespil, der tager sig så enkelt ud, kommer til at rumme en stemningsrigdom, som er betagende.

Weingartens stykke er først og fremmest et spil om kærligheden og dens glæde. Trygheden, så længe den varer, og smerten, når den er forbi. Kærligheden spiller både i det groteske og det poetiske i den franske digters mysteriespil, hvis smærte er dempet til det blide vemod. **Det stykke må vi se i København».**

Romain Weingarten er en på mange måter ukonvensjonell dramatiker, og «Sommeren» er en stor utfordring for et teater, ved sin lavmælte, ironisk-lyriske tone, sine absurde glidninger mellom virkelig og uvirkelig og sin stemning av underfundig eventyr. Det er et stykke ekte skuespillerteater. «Vårt hemmelige teater» spiller stykket med unge medvirkende og med en ung instruktør. De fire rollene spilles av Birgitta Edberg, Ulf Borge, Lasse Bartnes og Leif Jacobsen. Sven Henning har satt «Sommeren» i scene og Ulf Borge har ansvaret for dekor og kostymer.

Programredaksjon : Sven Henning
Foto : Egil Rein, Schrøder
Grafisk utforming : Atelier
reklame- & PR-byrå

Publikum synes ikke det er nok med én barnekomedie i året. Det synes ikke vi heller. Derfor vil vi i år spille barnekomedie også i april-mai, og vi har valgt

TURE SVENTON, PRIVATDETEKTIV

av Åke Holmberg,
oversatt av Anne-Cath. Vestly.
Her møter vi Sigurd Werring i en rekke forklodninger som mesterdetektiven, og ellers Johan Sverre og Nils Sletta som de skumle fyrene, Helle Ottesen og Ulf Borge som ungene som blir mesterdetektivens hjelpere, Lillian Lydersen og Torill Øyen som frøknene Knyte i Villa Kosen, Vibeke Lundquist som privatsekretær Jensen og Bernhard Ramstad som den mystiske orientaleren Herr Omar.
Sven Henning setter i scene, og han lover både forsvinningsnumre, forbryterjakt, flyvende tepper og trær som kan gå. Og ellers litt av hvert. Hvem som får bløtkaken i ansiktet, er foreløpig en hemmelighet.

Première like etter påske.

Sigurd Werring i aksjon som mesterdetektiven Ture Sventon under prøvene på barnekomedien.

Trondheim er blitt «press-
område», flere og flere bygg
skal reises.

Når det gjelder glass, kon-
takt oss.

Vi leverer over alt til alle, til små-
hus og til store hus.

Skulle bilruten knuses, så kan vi
også hjelpe Dem med det.

GLASSMESTER
E. Engebretsen

De vil finne alt i glass ved «Glass-lagret
på Sluppen».

**Nationaltheatret
Hovedscenen:**

«FILOSOFI OG FORVIKLINGER»

av Muriel Spark

Regi: Arne Thomas Olsen

«REVISOREN»

av Nikolai Gogol

Regi: Casper Wrede

«FRUEN FRA HAVET»

av Henrik Ibsen

Regi: Per Bronken

«JOE EGG»

av Peter Nichols

Regi: Edith Roger

Amfiscenen:

«DEILIGE DAGER»

av Samuel Beckett

Regi: Kirsten Sørлие

«FREDEN - FRIHETEN - KJÆRLIGHETEN
OG ALLE SAMMEN»

av Anders Bye

Regi: Jan Bull

«KJÆRE LØGNHALS»

av Jerome Kilty

Regi: Gerda Ring

**Det Norske Teatret
Hovudscenen:**

«SPELEMANN PÅ TAKET»

av Harnick/Bock

Regi: Tom Abbott

ABC-teatret:

«EIT GODT HOVUD»

av Stian Sørлие

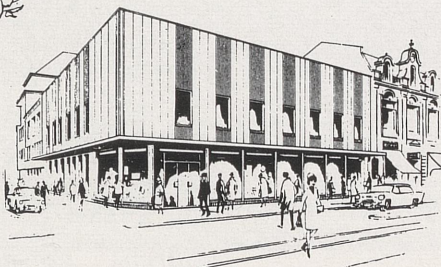
Regi: Gudrun Waadeland

«HELTEDØD TIL SALS»

av Sigbjørn Hølmebakk

Regi: Rønnaug Alten

**VI
ØNSKER
VELKOMMEN
TIL**

**BYENS
MOTEMAGASIN
STEEN & STRØM**

OLAV TRYGGVASONSGATE 16 - TRONDHEIM

OSLO
NYE

«KAKTUSBLOMSTEN»

«KAKTUSBLOMSTEN»
med Wenche Foss og Toralv Maurstad

«ERKEENGLER JUKSER IKKE»

av Dario Fo
Regi: Vivica Bandler

«LOPPEN I ØRET»

av G. Feydeau
Regi: Barthold Halle

«BARSELSTUEN»

av Ludvig Holberg
Regi: Arne Thomas Olsen

«EN FOLKEFIENDE»

av Henrik Ibsen
Regi: Knut Thomassen

Lille scene:

«NÅR VI DØDE VÅKNER»

av Henrik Ibsen
Regi: Hans Heiberg

Mogaland Teater

«HYSJ, NABOEN LYTTER»

av David Turner
Regi: Volmer-Sørensen

«KAKTUSBLOMSTEN»

av Barrielt og Crédy

«GEOGRAFI OG KJÆRLIGHET»

av Bjørnstjerne Bjørnson
Regi: Ole Grepp

«FØDT I GÅR»

av Garson Kanin
Regi: Jon Lennart Mjøen

«VENNER OG ELSKERE»

av Aleksei Arbuzov
Regi: Gunnar Bull Gundersen

«COSI FAN TUTTE»

av W. A. Mozart
Regi: Joan Cross

«TOSCA»

av G. Puccini
Regi: Per Bronken

«ELSKOVSDRIKKEN»

av G. Donizetti
Regi: H. Boland

«GISELLE»

Innstudering: Sonja Arova

«SVANESJØEN»

Innstudering: Sonja Arova

Annonsører i Trøndelag Teaters Program sesongen 67/68.

Optikere Sjøhaug og Sande

A/S Sellgren & Co.

Bristol Hotell Restaurant

Urmaker E. Erlandsen

Nobø Fabrikker A/S

Bergens Privatbank

Kleveland's Dieselservice A/S

G. Nervik Møbelforretning

Arthur Tveitan A/S

Dag Wirum Møbelforretning

Norske Forenede

Livsforsikringsaktieselskap

Gustav Aspelin A/S

ELFAS

(Elgesæter Fabrikker A/S)

L. O. G.

Trondhjems Forsikrings-
selskab A/S

Konditori E. Erichsen

PUBen i Studentersamfunnet

A/S Brødrene Halléns Utsalg

Spareskillingsbanken

A/S Trondhjems Farvehandel

H. Iversen

F. Morken

Thor Melhuus A/S

A/S Trondhjems Jernindustri

Aktiebryggeriet - E. C. DAHL

Siemens Norge A/S

Klæbu-ruten A/S

A/S Dieselkraft

Ole Dahl A/S

Fotograf Schrøder

Nicolay Klinge A/S

Knut Grendahl, maskinforr.

Simon Engen A/S

J. Horgs Bokhandel Eftf.

A/S Anlegg

I. C. Piene & Søn

Chr. Thaulow & Søn Eftf. A/S

A/L Iskrem

Glassmester E. Engebretsen

Britannia Hotel

VESTA - HYGEA

Det Nordenfjeldske

Dampskibsselskab

Felleskjøpet i Trondheim

NIDAR Chokoladefabrik A/S

F. Bruns Bokhandel

A.s Trondhjems Cementstøberi
og Entreprenørforretning

Urmaker Håkon Lian

C. F. Haave's efft.

A/S Byggteknikk

A. J. Eggen Sag & Høvleri

Trubadur Restaurant

Kværnø Skomagasin A/S

A/S Norsk Staaltaugfabrik/
A/S Norsk Manillaindustri/
A/S Norsk Ståltrådtrekkeri

Den Grønne Brygge A/S

Agnar Lindbak & Co.

Olaf T. Ranum

Trondhjems Sparebank

A/S Dampvaskeriet

Ladesletta Gartneri

Stentor Radiofabrikk A/S

Trondheim Mørtelverk A/S

Norges Brannkasse

Teatergrillen - Hotell Prinsen

Astoria Hotell - Astoria Inn

Edvin Kværnø A/S

Harald Helgesen

Bøndernes Salgslag

Karen Bauge Dahlen

damefrisersalong

Spesialforretningen L. Hoff

Lorentz Erbe & Søn A/S

Gullsmed Ola Dahlsveen

Th. Falkanger A/S

A/S Forretningsbanken -
Den Nordenfjeldske Kreditbank

Johan O. Helgesen

Forsikringssselskapene

SAMVIRKE

Lyngs Bokhandel

Djønne & Co. A/S

Banan-Matthiessen A/S

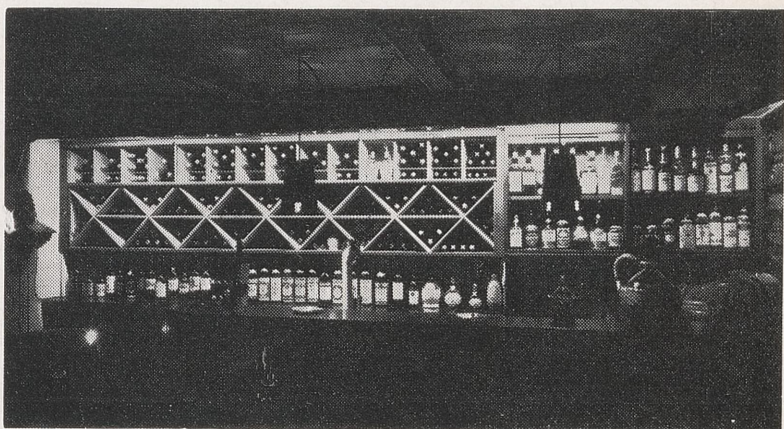
Byggeartikler A/S

Øien & Indergaard lyskopiering

Værness Elektrisk

Setsaas A/S

etter forestillingen

Spætergrillen

HOTELL PRINSEN

Nasjonalbiblioteket
Depotbiblioteket

Søndagshustruen av Ted Willis
Erik Pierstorff ; oversatt av Ellen

17g132608

Alltid først med det siste

Selskapsvesker
Vesker
Hansker
Reiseeffekter
Lærvarer
Paraplyer

C.F. Haavø's efitf.

Telefon 27 511 - Etablert 1885
Trondheim